

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler (spr.)

Sędziowie: SA Bogusława Żuber

SA Roman Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela **Banku (...) S.A. z siedzibą w W.**

przy uczestnictwie **K. I.**

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika

na skutek zażalenia uczestniczki postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 25 lipca 2013 roku, sygn. akt: I Co 108/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA B. Żuber SSA J. Geisler SSA R. Stachowiak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 8 grudnia 2009 roku, wydanemu przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie o sygn. akt: I Nc 288/09, przeciwko małżonce dłużnika K. I., z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową małżeńską (pkt 1) oraz zasądził od uczestniczki postępowania na rzecz wierzyciela kwotę 192,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 90,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2).

Uzasadniając rozstrzygnięcie Sąd I instancji wyjaśnił, że w sprawie znajdował zastosowanie art. 787 § 1 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji, dokonanej ustawą z dnia 17 czerwca 2004 roku o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 162, poz. 1691). W tych okolicznościach wystarczające do nadania klauzuli wykonalności przeciwko uczestniczce postępowania było, po jej wysłuchaniu, ustalenie, że w dacie powstania wierzytelności była ona żoną dłużnika, a w jej małżeństwie obowiązuje ustrój wspólności majątkowej małżeńskiej.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła uczestniczka postępowania, zaskarżając je, jak wynika z treści pisma, w całości i wnosząc o jego uchylenie. Podkreśliła, iż nie była informowana o warunkach korzystania z tzw. „podkarty”. Oświadczyła także, że nie korzystała z niej w celach indywidualnych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie uczestniczki postępowania nie zasługiwało na uwzględnienie.

Nie budzi wątpliwości fakt, że w niniejszej sprawie zastosowanie znajdował art. 787 § 1 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji, wprowadzonej ustawą z dnia 17 czerwca 2004 roku o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.04.162.1691). W związku z powyższym przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie było jedynie badanie, czy osoba wskazana przez wierzyciela pozostaje w związku małżeńskim z dłużnikiem i czy pomiędzy małżonkami istnieje wspólność ustawowa, i to zarówno w chwili wyrokowania, jak i w chwili orzekania o nadaniu klauzuli wykonalności także przeciwko małżonkowi dłużnika (vide: „Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego. Część druga. Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne”, Zdzisław Świeboda, Wydawnictwo Prawnicze „LexisNexis” Warszawa 2004, s. 109).

Okoliczności te zostały przez Sąd Okręgowy zbadane. Ze skróconego aktu małżeństwa uczestniczki postępowania i dłużnika (k. 29) wynika, że pozostają oni w związku małżeńskim od dnia 12 stycznia 1985 roku. Jednocześnie uczestniczka postępowania w czasie jej wysłuchania na rozprawie w dniu 25 lipca 2013 roku przyznała, iż małżeństwo to trwa nadal oraz że między małżonkami istnieje ustrój wspólności ustawowej.

W świetle powyższego zachodziły podstawy do nadania klauzuli wykonalności również przeciwko uczestniczce postępowania, zwłaszcza, że wierzytelność wynika z umowy z dnia 31 grudnia 2003 roku. Tym samym zarzuty zażalenia nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W tych okolicznościach Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie uczestniczki postępowania na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c.

SSA B. Żuber SSA J. Geisler SSA R. Stachowiak